GREGORIUS MAGNUS
Österreich, Anfang 14. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26048
Copyright: Admont, Benediktinerstift

L

xly.

postqm̃ fideli famulo dñs
leuiathan hostis et quã ꝛ fo
tis et callid̃ ẽ ostendit dum
mires illi subtilit̃ fraudes q̃
putefecit beatus iob ad utra
q; respondit dicens. Sciõ q̃a
omnia potes ꝛ nulla te latet
cogitacio. Ꝑtra inimicus q̃pe
mires et mutuit dicens. Scio
quia omnia potes et occul
tas uiõ machinatiões illius
subumx̃. et nulla te latet
cogitacio. Ym̃ ꝛ moy eidem
leuiathan exphrat dicens.
Quis ẽ iste qui celat cõ
lii ablq; scia et ablq; scia
enim cõsilii celat leuiathan
quia q̃mius ꝛtia infirm
tatẽ mam multis fraudib̃
occultet. pretectus tam nisi
scã nobis inspiratiõe dete
git. ablq; scia celat cõsilii
quia tẽptatos licet latent
late tam pretectõ ñ potest
temptator. Jg audita fortí
tudine ꝛ calliditate dyaboli
audita etiã creatoris nisi po
tencia que ꝛ illi valenter
repnit ꝛ nos instituit regit
quelim̃ tente iob ut que
te temetipso sentis nobis
minime occultes. Sequ. Jdõ
insipiente locut̃ sum ꝛ que
ultra modũ excedent mea
sciam. Omnis humana sa
pientia quantolib; acumi
ne polleat dumme sapiẽ cõ
parata. insipientia ẽ. Omnia
enim humana que usta q̃
pulchra s̃ dei iustice ꝛ pul
chritudini ꝛpata nec usta
nec pulchra omino sit. Beat̃
tacq; iob ea que dicerat sapi
ent̃ dixisse se credet. si ũba
sapiens sapiẽ ñ audiret in
cau̇ ꝛpatiõe stultũ est nim
omne qd sapm̃. Et qui sapi
ent̃ quidẽ locut̃ fuat hoibus
dumas tam sentencias au
diens. sapientiã se cognoscit
ñ ẽ sapientẽ. Hinc est qd
abraham mt̃ ulu dñica. in
chl se ũ puluerẽ uidit dicẽs
Loquar ad dnm̃ meũ cũ sim
pulus et cinis. Hic ẽ qd
moyses omi egiptiorũ sapiã
instruct̃ ex quo loquẽtẽ dnm̃
audiuit impeditious ꝛ tardi
ous lingue se ẽ deprehendit
dicens. Obsecro dñe ñ sum e
loquis ab heri et nudi̇ tuus
ex quo locut̃ es ad seruũ tu
um. impeditious ꝛ tardious
lingue sum. Hic ẽ qd ysaias
postqm̃ sedentẽ dnm̃ sup solu
um excelsum atq; eleuatũ u
dit p̃ quã seraphim duab;
alis factẽ. duab; uelare pe
des. duab̃ uolare ꝛsperit p̃
quam id qd scs. scs. scs. dñs
ds exercituũ alt̃ ad altũ cla
maret audiuit ad se ipm̃
rediens ait Ve m̃ quia ta
cui quia uir pollut̃ labis
ego sum et in medio ꝓpli pol
luta labia habentis ego ha
bito moyq; ipsum pollutionẽ
vñ cognouit subdens ait
Et regem dnm̃ exercituũ
uidi oculis meis. Hinc etiam
iermas dumo ulu audiẽs
uerba se ñ hali cognouit di

xly